

FI

FI

FI

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 9.12.2010
KOM(2010) 728 lopullinen

2010/0362 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

**neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamisesta maito- ja maitotuotealan
sopimussuhteiden osalta**

PERUSTELUT

Marraskuussa 2008 tehtyjen terveystarkastusta koskevien päätösten jälkeen maitoala joutui syvään kriisiin, kun maitotuotteiden kysyntä romahti vuoden 2007 poikkeuksellisten korkeiden hintojen vuoksi. Kriisitilanteesta selviämiseksi otettiin käyttöön turvaverkkojärjestelyjä, jotka osoittivatkin tehokkuutensa. Kriisi toi myös ilmi puutteita maitoalan markkinasuuntautuneisuudessa. Maataloudesta ja maaseudun kehittämisestä vastaava komission jäsen päätti siksi perustaa maitoalan korkean tason asiantuntijaryhmän (High Level Experts' Group on Milk) valmistelemaan sääntelykehystä, joka pantaisiin täytäntöön keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä ja jolla voitaisiin vakauttaa markkinoita ja tuottajien tuloja yhteisen maatalouspolitiikan terveystarkastuksen tulokset huomioon ottaen. Asiantuntijaryhmä kokoontui 10 kertaa lokakuun 2009 ja kesäkuun 2010 välisenä aikana ja antoi 15. kesäkuuta 2010 kertomuksensa, johon se liitti seitsemän suositusta.

Asiantuntijaryhmä tarkasteli yksityiskohtaisesti kaikkia ehdotukseen sisältyviä näkökohtia. Se koostui kaikkien EU:n jäsenvaltioiden edustajista, sen puheenjohtajana toimi maataloudesta ja maaseudun kehittämisestä vastaava komission jäsen, ja mukana oli myös Euroopan parlamentin sihteeristön tarkkailija. Asiantuntijaryhmä sai sekä suullisia että kirjallisia lausuntoja maidontuotusketjun tärkeimmiltä eurooppalaisilta sidosryhmiltä, joita ovat COPA-COGECA, European Milk Board, European Coordination Via Campesina (tuottajat), European Dairy Association (meijerit), EUCOLAIT (kaupan alan toimijat), EUROCOMMERCE (vähittäismyyjät) sekä BEUC (kuluttajat). Palautetta saatiin myös akateemisilta asiantuntijoilta, kolmansien maiden edustajilta (USA, Uusi-Seelanti, Australia ja Sveitsi), kansallisilta kilpailuviranomaisilta sekä komission yksiköiltä (COMP- ja AGRI-pääosastot). Maaliskuun 26 päivänä 2010 järjestettiin myös maitoalan sidosryhmien konferenssi, jossa toimitusketjun toimijoilla oli laajemmat mahdollisuudet ilmaista näkökantansa.

Asiantuntijaryhmän laatimia kertomusta ja suosituksia tarkasteltiin neuvostossa, ja puheenjohtajan päätelmät hyväksyttiin 27. syyskuuta 2010 pidetyssä kokouksessa. Näissä päätelmissä kehoitetaan komissiota esittämään vuoden loppuun mennessä vastaus asiantuntijaryhmän kolmeen ensimmäiseen suositukseen (sopimussuhteet, tuottajien neuvotteluvoima ja toimialakohtaiset järjestöt) sekä pikaisia toimia asiantuntijaryhmän avoimuudesta antaman suosituksen osalta.

Asiantuntijaryhmän tarkastelun kohteena olivat erityisesti markkinoiden rakenteeseen ja toimijoihin liittyvät seuraavat näkökohdat: sopimussuhteet, neuvotteluasema, tuottajaorganisaatiot ja toimialakohtaiset organisaatiot. Nykyiset markkinarakenteet osaltaan pahensivat vuoden 2009 maitoalan kriisiä, ja tilannetta heikensi myös se, että uudistusprosessi pääsi maitoalalla vauhtiin muihin aloihin nähden huomattavasti myöhemmin, vasta vuonna 2003. Pitkään käytössä olleet kiintiöt ja korkeat hallinnolliset hinnat, jotka kylläkin takasivat maitotuotteiden myyntikanavat, aiheuttivat samalla myös markkinajäykkyyksiä. Tilanne esti rakennemuutosten tekemisen eikä kannustanut tuotantoketjun toimijoita reagoimaan markkinasignaaleihin kuten hintavaihteluihin; myöskään innovointiin tai tuottavuuden parantamiseen ei ollut riittävästi kannustimia. Maitoalan uudistuksessa olisi noudatettava muiden alojen mallia, jossa tavoitteena on markkinasuuntautuneisuuden ja viljelijöiden valinnanvapauden huomattava lisääminen. Tällä voitaisiin parantaa tehokkuutta ja hyödyntää markkinamahdollisuuksia niin EU:ssa kuin sen ulkopuolellakin.

Keskipitkällä aikavälillä tarvittaisiin kuitenkin joitakin toimenpiteitä, joita sovellettaisiin kiintiöjärjestelmän lakkauttamiseen asti ja sen jälkeenkin. Markkinarakenteissa on

jäsenvaltioiden välillä ja niiden sisälläkin suuria eroja; yleisesti voidaan kuitenkin todeta, että tarjonta on jalostusalaan nähden huomattavasti vähemmän keskittynyttä. Tästä on seurauksena kyseisten alojen neuvotteluasemien epätasapaino. Markkinoilla on myös joustamattomuutta, minkä seurauksena maidontuottajilla on meijerin (ja jopa raakamaidon kuljettajien) suhteen hyvin vähän valinnanvaraa. Nämä tekijät voivat estää tarjonnan mukauttamisen kysyntään ja johtaa sopimattomiin kaupallisiin menettelyihin. Tuottajat eivät useinkaan tiedä, minkä hinnan he saavat maidostaan toimitushetkellä (meijerit vahvistavat hinnan usein paljon myöhemmin ja perustein, joihin tuottaja ei voi millään tavoin vaikuttaa); toisaalta meijereillä ei myöskään aina ole etukäteen riittävän tarkkoja tietoja niille toimitettavista määristä. Lisäarvo ei jakaudu tasaisesti ketjussa, etenkin tuottajien kannalta, ja tilanne on johtanut hintojen jakautumisen ongelmiin koko tuotantoketjussa.

Näyttää siltä, että ongelma liittyy ensisijaisesti tuottajien ja jalostajien väliseen suhteeseen, ja tilanteen korjaamiseksi olisi etsittävä ratkaisuja juuri tältä tasolta. Ehdotuksessa esitetään vapaaehtoisten kirjallisten sopimusten laatimista tuottajan ja meijerin kesken ennen raakamaidon toimittamista. Sopimuksessa määriteltäisiin keskeiset hintatekijät, toimituksen ajankohta ja määrät sekä sopimuksen kesto. Osuuskuntien erityisluonteen huomioon ottamiseksi ja niiden nykyisten rakenteiden tarpeettoman muuttamisen välttämiseksi osuuskunnilta ei vaadittaisi sopimuksia, jos niiden perussääntöihin sisältyy sääntöjä, joissa pyritään samaan tavoitteeseen.

Neuvotteluaseman tasapainottamiseksi esitetään tuottajille mahdollisuutta neuvotella sopimusehdoista, myös hinnoista, kollektiivisesti tai tuottajaorganisaatioiden välityksellä. Vaikka nykyisessä kilpailulainsäädännössä tästä jossain määrin säädetäänkin, tällainen mahdollisuus on rajallinen, jos yhteisiä jalostuslaitoksia ei ole ja oikeusvarmuus on puutteellinen. Ehdotus tarjoaa tässä tarkoituksessa sovellettavan oikeusperustan. Jotta tilannetta ei horjutettaisi päinvastaiseen suuntaan, ehdotetaan kokorajoitusta. Tämä ei vaikuta meijeriosuuskuntiin, jotka muodostuvat vertikaalisesti integroiduista tuottajista ja yhteisistä jalostuslaitoksista.

Asiantuntijaryhmä käsitteli myös toimialakohtaisten organisaatioiden asemaa. Toisin kuin tuottajaorganisaatiot, jotka koostuvat yksinomaan tuottajista, toimialakohtaiset organisaatiot kattavat koko toimitusketjun tai osan siitä eli tuottajat, jalostajat, jakelijat ja vähittäismyyjät. Niillä voisi olla hyödyllinen rooli tutkimuksessa, laadunparantamisessa, menekinedistämisessä sekä parhaiden tuotantokäytänteiden ja jalostusmenetelmien levittämisessä. Toimialakohtaisia organisaatioita on muutamassa jäsenvaltiossa, ja ne hoitavat näitä tehtäviä EU:n lainsäädäntöä noudattaen. Lisäksi joillakin aloilla, kuten hedelmä- ja vihannesalalla, EU:n erityiset säännöt mahdollistavat tällaisen toiminnan tietyin rajoituksin ja yleensä komission valvonnassa. Ehdotuksessa esitetään hedelmä- ja vihannesalan toimialakohtaisten organisaatioiden tavoitteita koskevien sääntöjen soveltamista maito- ja maitotuotealalla tarvittavin mukautuksin siten, että vakavimmat kilpailunrajoitukset (hintojen vahvistaminen ja markkinoiden eristäminen mukaan luettuina) eivät ole sallittuja, ja asiaa koskevat sopimukset toimitettaisiin komissiolle hyväksyttäväksi.

Toimialakohtaiset organisaatiot voisivat edistää tuotantoa ja markkinoita koskevan tietämyksen ja avoimuuden parantamista, muun muassa julkaisemalla aiemmin tehdyissä raakamaidon toimitusta koskevissa sopimuksissa vahvistettuja hintoja ja määriä ja sopimusten kestoja koskevia tilastotietoja sekä toteuttamalla selvityksiä markkinoiden tulevasta kehityksestä alueellisella tai valtakunnallisella tasolla.

Tuotantoa koskevan tietämyksen parantamiseksi ja markkinakehityksen seuraamiseksi on tärkeää, että komissio saa säännöllisesti tietoa toimitetun raakamaidon määristä.

Avoimuuden lisäämiseksi on tarkoitus järjestää maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitean ja maitoa käsittelevän neuvoa-antavan ryhmän asiantuntijoiden välisiä kokouksia markkinatilanteen ja -näkökymien arviointia varten. Tällä pyritään lisäämään toimijoiden tietoisuutta ja vastuuta maidon tuotantoketjussa, jotta markkinasignaalit otettaisiin paremmin huomioon ja tarjonta mukautettaisiin kysyntään.

Tässä ehdotuksessa käsitellään kaikkia neljää näkökohtaa eli sopimussuhteita, tuottajien neuvotteluasemaa, toimialakohtaisia järjestöjä sekä avoimuutta, siltä osin kuin nykyisiä säännöksiä on niiden osalta tarpeen muuttaa.

Nämä ratkaisut ovat melko suuri askel, ja vaikka ne ovat nykyisessä markkinatilanteessa ja -rakenteessa perusteltuja, ne on tarkoitettu tilapäisiksi ja uudelleen arvioitaviksi. Ehdotuksen voimassaoloaika olisi rajoitettava ajanjaksoon, jonka maidontuottajat tarvitsevat sopeutuakseen tilanteeseen, jossa tuotantokiintiötä ei enää ole, ja mukauttaakseen rakenteitaan entistä markkinasuuntatuneempaan ympäristöön. Väliarvioinnissa tarkasteltaisiin erityisesti sitä, kuinka ehdotetut säännökset ovat toimineet, pitäisikö niiden soveltamista jatkaa loppukaudeksi sekä sitä, miten tuottajia voitaisiin kannustaa tekemään yhteistuotantosopimuksia.

Tämä ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen ja erityisesti sen 42 artiklan ensimmäiseen alakohtaan ja 43 artiklan 2 kohtaan.

On perusteltua toimia unionin tasolla, sillä yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi on toteutettava toimenpiteitä, joilla varmistetaan yhdenmukainen täytäntöönpano koko unionissa, mutta säilytetään samalla kuitenkin maitotuotemarkkinoiden tehokas kilpailu ja turvataan sisämarkkinoiden moitteeton toiminta. Tämä pätee erityisesti sovellettaessa unionin yksinomaiseen toimivaltaan kuuluvaa kilpailulainsäädäntöä yhteiseen maatalouspolitiikkaan. Sopimuslainsäädännön suhteen unionin tilanteet kuitenkin vaihtelevat, minkä vuoksi valinta siitä, saatetaanko tietyt ehdotuksessa esitetyt (sopimuksia koskevat) näkökohdat pakollisiksi vai ei, jätetään jäsenvaltioille.

EU:n kilpailulainsäädäntö kuuluu unionin yksinomaiseen toimivaltaan, eikä yksittäinen jäsenvaltio voi näin ollen muuttaa sen soveltamista yhteiseen maatalouspolitiikkaan; muutokset ovat mahdollisia ainoastaan SEUT-sopimuksen 42 artiklan nojalla. Sopimussuhteiden osalta ehdotuksessa jätetään jäsenvaltioille huomattava harkintavaltia. Sisämarkkinoiden ja yhteisen markkinajärjestelyn kansalliset rajat ylittävän luonteen vuoksi ja niiden asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi olisi kuitenkin vahvistettava tietyt vähimmäisvaatimukset.

Asetetut tavoitteet voidaan saavuttaa parhaiten EU:n tasolla, koska kilpailulainsäädäntöä koskevien tavoitteiden osalta yksittäisillä jäsenvaltioilla ei ole toimivaltaa. Kilpailulainsäädännön vähimmäisvaatimukset ovat kuitenkin tarpeen sisämarkkinoiden ja yhteisen markkinajärjestelyn asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi.

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen. Sopimussuhteita koskevaa toimintatapaa ei säännellä EU:n tasolla, vaan jäsenvaltiot itse päättävät käyttöön otettavan ohjelman luonteesta. Silloin kun jäsenvaltio soveltaa pakollista ohjelmaa alueellaan, EU:n tasolla säännellään vain neljää sopimuksen näkökohtaa sisämarkkinoiden ja yhteisen markkinajärjestelyn asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi.

Maidontuottajien neuvotteluaseman lujittamista koskevien säännösten osalta ehdotetaan rajaksi 3,5 prosenttia EU:n maidontuotannosta, jotta varmistetaan, että neuvottelut voidaan käydä kooltaan tasavertaisten tuottajaorganisaatioiden ja meijereiden kesken. Ehdotuksessa esitetään myös kansallisen tuotannon osuuden rajaamista, jotta varmistetaan kansallisen tason kilpailu raakamaidon tarjonnassa. Jotta pienille ja keskisuurille raakamaidon jalostusyriyksille ei aiheutuisi haittaa, kilpailuviranomaisilla pitäisi olla väliintulomahdollisuus aiheellisissa ja perustelluissa tapauksissa.

Toimialakohtaisia organisaatioita koskevat säännöt perustuvat pitkälti hedelmä- ja vihannesalalla sovellettaviin vastaaviin sääntöihin, ja niillä pyritään ensisijaisesti varmistamaan kyseisten järjestöjen toimien oikeusvarmuus.

Ehdotuksessa lisätään erityinen oikeusperusta, jolla on tarkoitus varmistaa, että jäsenvaltiot keräävät raakamaidon toimituksista kuukausittain tiedot asianomaisilta toimijoilta, eikä tämän pitäisi aiheuttaa kohtuutonta taakkaa niin maidontuottajille kuin jäsenvaltioillekaan.

Tarjonnan keskittämisen edistämiseksi kannustetaan myös tuottajaorganisaatioiden perustamista toimivampaa elintarvikeketjua Eurooppaan koskevan komission tiedonannon mukaisesti. Tuottajaryhmän perustamista ja sen hallinnollista toimintaa koskeva nykyinen säännös, jota sovelletaan uusissa jäsenvaltioissa kaikilla aloilla osana maaseudun kehittämisspolitiikkaa, olisi ulotettava koskemaan myös EU-15 -maita. Mahdollisuutta tuottajaryhmien tukemiseen hedelmä- ja vihannesalalla ei kuitenkaan pitäisi sallia, koska niiden toiminnan tukemisesta säädetään jo yhdestä yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen 103 b–103 g artiklan mukaisesti. Asiaan kuuluvien säännösten muuttaminen on myös osa maataloussääntelyn mukauttamista Lissabonin sopimukseen.

Asiantuntijaryhmän muiden suositusten osalta aihetta 'tuotantopaikka' olisi käsiteltävä osana nk. laatupakettia. Näissä uusissa puitteissa otetaan käyttöön oikeusperusta tuotantopaikan pakolliselle merkitsemiselle kaikilla aloilla. Oikeusperustan nojalla komissio voi asianmukaisen vaikutustenarvioinnin perusteella ja tapauskohtaisesti hyväksyä delegoituja säädöksiä tuotantopaikan pakollisesta merkinnästä asianmukaisella maantieteellisellä tasolla ja vastata näin avoimuutta ja tiedonsaantia koskeviin kuluttajien vaatimuksiin. Maitoala on ensimmäisten tarkasteltavien alojen joukossa. Tässä yhteydessä otetaan huomioon neuvostossa ja Euroopan parlamentissa käydyt, komission ehdotusta asetukseksi elintarvikkeita koskevan tiedon antamisesta kuluttajille [KOM(2008) 40] koskevan keskustelun tulokset.

Markkinavälineitä, tutkimusta ja innovaatiota koskevia mahdollisia muutoksia olisi käsiteltävä vuoden 2013 jälkeistä yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevan aloitteen yhteydessä, jotta keskustelu voitaisiin ulottaa koskemaan johdonmukaisesti kaikkia maataloustuotteita.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamisesta maito- ja maitotuotealan sopimussuhteiden osalta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 42 artiklan ensimmäisen alakohdan ja 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen¹,

sen jälkeen, kun säädösehdotus on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä³,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Maito ja maitotuotteita koskevaa yhteistä markkinajärjestelyä, joka nykyään sisältyy maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 1234/2007⁴, on uudistettu useamman kerran markkinasuuntautumisen lisäämiseksi (sitä, että hintasignaalit ohjaisivat viljelijän tekemiä tuotantotyyppiä ja -määrää koskevia päätöksiä), jotta maitoalan kilpailutilannetta ja kestävyyttä voitaisiin parantaa globaalistuneessa kaupassa. Yhteisen maatalouspolitiikan muuttamisesta asetuksia (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 320/2006, (EY) N:o 1405/2006, (EY) N:o 1234/2007, (EY) N:o 3/2008 ja (EY) N:o 479/2008 muuttamalla sekä asetukset (ETY) N:o 1883/78, (ETY) N:o 1254/89, (ETY) N:o 2247/89, (ETY) N:o 2055/93, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 2596/97, (EY) N:o 1182/2005 ja (EY) N:o 315/2007 kumoamalla 19 päivänä tammikuuta 2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 72/2015⁵ ("terveystarkastus 2008–2009") päätettiin, että maitokiintiöitä on tarpeen korottaa asteittain, jotta varmistetaan joustava siirtyminen uuteen tilanteeseen maitokiintiöjärjestelmän päättyessä vuonna 2015.

---

¹ EUVL C... , ..., s...

² EUVL C... , ..., s...

³ EUVL C... , ..., s...

⁴ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁵ EUVL L 230, 2.9.2009, s. 6.

- (2) Maito- ja maitotuotealalla vallitsi poikkeuksellinen tilanne vuosina 2007–2009. Oseaniassa vallinneet äärimmäiset sääolot aiheuttivat ensin tarjonnassa merkittävän laskun, joka johti nopeasti hintojen jyrkkään nousuun. Vaikka maailmanmarkkinoiden tarjonta alkoi elpyä ja hinnat palautua tavanomaisille tasoille, tilanteesta aiheutuneella rahoitus- ja taluskriisillä oli EU:n maitotuottajien kannalta kielteisiä vaikutuksia, ja hintojen epävakaus kasvoi. Rehun ja muiden tuotantopanosten, energia mukaan luettuna, kustannukset nousivat korkeampien hyödykehintojen vuoksi huomattavasti. Sitä seurasi maailmanlaajuinen maidon ja maitotuotteiden kysynnän lasku, joka EU:ssa, jossa tuotanto oli vakaa, johti hintojen romahdukseen alle turvaverkkotason. Maitotuotteiden hintojen jyrkkä lasku ei kuitenkaan välittänyt täysin alentuneina kuluttajahintoina, mikä lisäsi jalostusketjun loppupään bruttomarginaalia useimpien maito- ja maitotuotealan tuotteiden osalta lähes kaikissa maissa. Tämä puolestaan vaikeutti kysynnän mukautumista alentuneisiin hintoihin, hidasti hintojen elpymistä ja kärjisti alhaisten hintojen vaikutusta maidontuottajiin.
- (3) Lokakuussa 2009 maidon vaikean markkinatilanteen yhteydessä perustettiin maitoalan korkean tason asiantuntijaryhmä (High Level Expert Group on Milk, ”HLG”) tarkastelemaan maito- ja maitotuotealan keskipitkän ja pitkän aikavälin järjestelyitä valmistauduttaessa maitokiintiöiden lakkauttamiseen vuonna 2015. Maitoalan korkean tason asiantuntijaryhmän tehtävänä oli valmistella terveystarkastuksen tulosten valossa maatalouspolitiikan sääntelykehystä, jonka tavoitteeksi asetettiin markkinoiden ja tuottajien tulojen vakauttaminen sekä markkinoiden avoimuuden lisääminen.
- (4) Asiantuntijaryhmä sai sekä suullisia että kirjallisia lausuntoja maidontuotusketjun tärkeimmiltä eurooppalaisilta sidosryhmiltä (tuottajat, jalostajat, kaupan toimijat, vähittäismyyjät ja kuluttajat). Palautetta saatiin myös akateemisilta asiantuntijoilta, kolmansien maiden edustajilta, kansallisilta kilpailuviranomaisilta sekä komission yksiköiltä. Maaliskuun 26 päivänä 2010 järjestettiin myös maitoalan sidosryhmien konferenssi, jossa toimitusketjun toimijoilla oli laajemmat mahdollisuudet ilmaista näkökantansa. Asiantuntijaryhmä antoi 15 päivänä kesäkuuta 2010 kertomuksensa, johon sisältyi maitoalan nykytilanteen arviointi sekä joukko suosituksia.
- (5) Asiantuntijaryhmä totesi, että maidontuotanto- ja jalostusaloilla on jäsenvaltioiden välillä suuria eroja. Myös yksittäisten jäsenvaltioiden sisällä toimijoiden ja toimijatyypin tilanteet vaihtelevat suuresti. Tarjonnan keskittyminen on usein vähäistä, mikä on johtanut toimitusketjussa tuottajien ja meijereiden välisen neuvotteluvoiman epätasapainoon. Tämä puolestaan voi johtaa sopimattomiin kaupallisiin menettelyihin; tuottajat eivät tiedä maidosta toimitushetkellä saatavaa hintaa, koska meijerit vahvistavat hinnan usein paljon myöhemmin ja saatuun lisäarvoon liittyvin perustein, joihin tuottaja, ellei tämä ole osuuskunta, voi useinkaan millään tavoin vaikuttaa.
- (6) Hintojen jakautumiseen liittyy koko tuotantoketjun osalta ongelmia, jotka vaikuttavat erityisesti tuottajahintoihin. Toisaalta vuoden 2009 aikana maidon tarjonta ei mukautunut alhaisempaan kysyntään. Eräissä suurissa tuottajajäsenvaltioissa hintojen laskettua tuottajat jopa tuottivat edellisvuotta suurempia määriä. Lisäarvo on keskittynyt yhä enemmän tuotantoketjun loppupäähän eli meijereihin.
- (7) Meijereillä puolestaan ei aina ole riittävän tarkkoja tietoja niille kauden aikana toimitettavista määristä. Jopa meijeriosuuskunnilla (jalostuslaitoksia omistavat tuottajat, joiden osuus EU:n raakamaidon jalostuksesta on 58 prosenttia) on vaikeuksia

mukauttaa tarjontansa kysyntään, koska tuottajien on toimitettava kaikki maitonsa osuuskunnalle, ja osuuskunta taas on velvollinen ottamaan vastaan kaiken sille toimitetun maidon.

- (8) Edes perustiedot sisältävien kirjallisten sopimusten laatiminen ennen toimituksia ei ole yleinen käytäntö. Tällaisilla sopimuksilla voitaisiin kuitenkin parantaa maidon tuotantoketjun toimijoiden tietämystä ja lisätä näiden vastuuta, ja edistää siten markkinasignaalien huomioon ottamista, parantaa hinnan jakautumista, mukauttaa tarjonta paremmin kysyntään sekä ehkäistä tiettyjä sopimattomia kaupallisia menettelyitä.
- (9) Tällaisia sopimuksia koskevan EU:n lainsäädännön puuttuessa jäsenvaltiot voivat omien sopimusoikeudellisten järjestelmiensä mukaisesti asettaa kyseisten sopimusten käyttämisen pakolliseksi, kunhan se tapahtuu EU:n oikeuden mukaisesti ja siten, että varmistetaan erityisesti sisämarkkinoiden ja yhteisen markkinajärjestelyn moitteeton toiminta. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti ja koska tilanteet vaihtelevat suuresti eri puolilla unionia, tällainen päätös olisi jätettävä jäsenvaltioille. Sopimusten vähimmäisvaatimusten varmistamiseksi ja sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan turvaamiseksi olisi EU:n tasolla kuitenkin vahvistettava tällaisten sopimusten käyttöä koskevat perusedellytykset. Koska joidenkin meijeriosuuskuntien perussääntöön saattaa sisältyä vaikutukseltaan vastaavia sääntöjä, nämä osuuskunnat olisi yksinkertaisuuden vuoksi vapautettava sopimusten laatimista koskevasta velvoitteesta. Jotta varmistetaan valitun järjestelmän tehokkuus, sitä olisi sovellettava myös silloin, kun välittäjäosapuolet keräävät maidon tuottajilta ja toimittavat sen jalostajille.
- (10) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 42 artiklassa määrätään, että maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan sovelletaan EU:n kilpailusääntöjä siltä osin, kuin Euroopan parlamentti ja neuvosto määrittelevät mainitun sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja kyseisessä artiklassa puolestaan määrätään maataloustuotteiden yhteisen markkinajärjestelyn toteuttamisesta.
- (11) Tuotannon järkipärisen kehityksen varmistamiseksi ja siten maitotuottajien kohtuullisen elintason takaamiseksi tuottajien neuvotteluvoimaa jalostajiin nähden olisi vahvistettava, jotta lisäarvo jakautuisi tasaisemmin toimitusketjussa. Yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi olisi hyväksyttävä SEUT-sopimuksen 42 artiklan ja 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti säännös, jonka mukaan maidontuottajat voivat perustaa tuottajaorganisaatioita tai niiden liittoja neuvottelemaan meijereiden kanssa sopimusehdoista, hinnat mukaan luettuina, yhteisesti jäsentensä koko tuotannosta tai sen osasta. Maitomarkkinoiden tehokkaan kilpailun säilyttämiseksi tätä mahdollisuutta olisi sovellettava asianmukaisin määrällisin rajoin. Tuottajaorganisaatioiden olisi siksi oltava asetuksen (EY) N:o 1234/2007 122 artiklan mukaisesti hyväksyttäviä. Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti tuottajaorganisaatioiden liittojen hyväksymisedellytysten osalta.
- (12) EU:n tasolla on otettu käyttöön sääntöjä joidenkin alojen toimialakohtaisten organisaatioiden toiminnalle. Näillä organisaatioilla voi olla merkittävä asema toimitusketjun toimijoiden välisen vuoropuhelun ja parhaiden käytänteiden edistämässä sekä markkinoiden avoimuuden lisäämisessä. Tällaisia sääntöjä olisi sovellettava myös maito- ja maitotuotealalla, ja niitä voitaisiin täydentää tällaisten

organisaatioiden asemaa selkeyttävillä säännöksillä kilpailulainsäädännön mukaisesti samalla kuitenkin varmistaen, etteivät ne vääristä kilpailua tai sisämarkkinoita eivätkä estä yhteisen markkinajärjestelyn moitteetonta toimintaa.

- (13) Markkinoiden kehityksen seuraamiseksi komissio tarvitsee ajantasaista tietoa toimitetun raakamaidon määristä. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 192 artiklassa säädetään jäsenvaltioiden ja komission välisestä tiedonvaihdosta. Olisi kuitenkin varmistettava, että jalostajat toimittavat tällaiset tiedot säännöllisesti jäsenvaltioille. Komissiolla olisi oltava valta antaa delegoituja säädöksiä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti tällaisten ilmoitusten kohteen, sisällön, muodon ja toimittamisajankohdan osalta.
- (14) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat perusteltuja maitoalan markkinoiden nykytilanteen ja toimitusketjun rakenteen perusteella. Niitä pitäisi kuitenkin soveltaa riittävän kauan (sekä ennen maitokiintiöiden lakkauttamista että sen jälkeen), jotta niiden vaikutukset olisivat mahdollisimman tehokkaita. Toimenpiteiden kauaskantoisuuden vuoksi niiden olisi kuitenkin oltava luonteeltaan tilapäisiä, ja niiden toimivuutta ja soveltamisen jatkamista olisi arvioitava uudelleen. Nämä näkökohdat olisi sisällytettävä komission kertomuksiin, joissa se tarkastelee maitomarkkinoiden kehitystä ja yhteistuotantosopimusten tekemiseksi tuottajille tarjottavia kannustimia ja jotka se toimittaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014 ja 31 päivänä joulukuuta 2018.
- (15) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti eräiden tässä asetuksen säädettyjen toimenpiteiden muiden kuin keskeisten osien täydentämiseksi tai muuttamiseksi. Olisi määriteltävä osat, joiden suhteen kyseistä toimivaltaa voidaan harjoittaa, samoin kuin edellytykset, joita kyseiseen delegointiin on sovellettava.
- (16) Jotta voidaan varmistaa tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden yhdenmukainen soveltaminen kaikissa jäsenvaltioissa, komissiolla olisi oltava valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä SEUT-sopimuksen 291 artiklan mukaisesti. Jollei muualla nimenomaisesti toisin säädetä, komission olisi annettava täytäntöönpanosäädökset Euroopan parlamentin ja neuvoston ... annetun asetuksen (EU) N:o [xxxx/yyyy] mukaisesti.
- (17) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1234/2007 olisi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttaminen

Muutetaan asetusta (EY) N:o 1234/2007 seuraavasti:

- (1) Lisätään uusi 4 a artikla seuraavasti:

”4 a artikla

Delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten hyväksyminen

Kun valta on siirretty komissiolle, se toimii 196 a artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, kun kyse on delegoiduista säädöksistä, ja 196 b artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, kun kyse on täytäntöönpanosäädöksistä, jollei tässä asetuksessa erikseen toisin säädetä.”

- (2) Lisätään 122 artiklan ensimmäisen kohdan a kohtaan iii alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”iii a) maito ja maitotuotteet;”

- (3) Lisätään 123 artiklaan kohta seuraavasti:

"4. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä myös toimialakohtaiset organisaatiot,

- a) joihin kuuluu edustajia taloudellisten toimien aloilta, jotka liittyvät maito- ja maitotuotealan tuotteiden tuotantoon, kauppaan tai jalostukseen;
- b) jotka on perustettu kaikkien tai joidenkin a alakohdassa tarkoitettujen edustajien aloitteesta;
- c) jotka harjoittavat kuluttajien edun huomioon ottaen yhdellä tai useammalla unionin alueella vähintään kahta seuraavista toimista:
  - i) tuotantoa ja markkinoita koskevan tietämyksen ja avoimuuden parantaminen, muun muassa julkistamalla aiemmin tehtyjen raakamaidon toimitusta koskevien sopimusten mukaisia hintoja, määriä ja niiden kestoja koskevia tilastotietoja sekä toteuttamalla selvityksiä markkinoiden tulevasta kehityksestä alueellisella tai valtakunnallisella tasolla;
  - ii) maito- ja maitotuotealan tuotteiden markkinoille saattamisen entistä paremman yhteensovittamisen edistäminen erityisesti tutkimuksen ja markkinatutkimusten avulla;
  - iii) unionin sääntöjen mukaisten vakiosopimusten laatiminen;
  - iv) tiedottaminen ja tutkimusten toteuttaminen tuotannon ohjaamiseksi markkinoiden tarpeisiin ja kuluttajien makuun ja odotuksiin entistä paremmin mukautettujen tuotteiden suuntaan, erityisesti tuotteiden laadun ja ympäristönsuojelun osalta;
  - v) keinojen etsiminen eläinlääkintätuotteiden ja muiden tuotantopanosten käytön rajoittamiseksi;
  - vi) menetelmien ja keinojen kehittäminen tuotteiden laadun parantamiseksi kaikissa tuotannon ja kaupan pitämisen vaiheissa;
  - vii) luonnonmukaiseen maatalouteen liittyvän potentiaalin hyödyntäminen ja tällaisen maatalouden sekä alkuperänimitysten, laatumerkintöjen ja maantieteellisten merkintöjen suojaaminen ja edistäminen; sekä

viii) integroidun tuotannon tai muiden ympäristöä säästävien tuotantotapojen edistäminen.”

(4) Lisätään II luvun II osaston II osaan II a jakso seuraavasti:

”II A JAKSO

MAITO- JA MAITOTUOTEALAN TUOTTAJAORGANISAATIOT

126 a artikla

Sopimusneuvottelut maito- ja maitotuotealalla

1. Edellä 122 artiklan mukaisesti hyväksytty maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatio voi neuvotella tuottajajäsentensä puolesta raakamaidon toimittamista tuottajalta jalostajalle tai 185 f artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle kerääjälle koskevan sopimuksen, joka kattaa jäsenten koko yhteistuotannon tai osan siitä.
2. Tuottajaorganisaatio voi käydä neuvotteluja
  - a) riippumatta siitä, siirretäänkö raakamaidon omistusoikeus tuottajalta tuottajaorganisaatiolle vai ei,
  - b) riippumatta siitä, onko neuvoteltu hinta sama kaikkien vaiko pelkästään joidenkin tuottajajäsenten yhteistuotannolle,
  - c) jos kyseisten neuvottelujen kohteena olevan tietyn tuottajaorganisaation tuottaman raakamaidon kokonaismäärä on enintään
    - i) 3,5 prosenttia unionin kokonaistuotannosta, ja
    - ii) 33 prosenttia kyseisen tuottajaorganisaation neuvottelemasta tietyn jäsenvaltion kansallisesta kokonaistuotannosta, ja
    - iii) 33 prosenttia kyseisen tuottajaorganisaation neuvottelemasta kaikkien jäsenvaltion yhteenlasketusta kansallisesta kokonaistuotannosta,
  - d) jos asianomaiset tuottajat eivät ole minkään muun sellaisen tuottajaorganisaation jäseniä, joka niin ikään neuvottelee tällaisia sopimuksia niiden puolesta, ja
  - e) jos tuottajaorganisaatio ilmoittaa asiasta sen jäsenvaltion (niiden jäsenvaltioiden) toimivaltaisille viranomaisille, jossa (joissa) se toimii.
3. Tämän artiklan soveltamiseksi viittauksilla tuottajaorganisaatioihin tarkoitetaan myös tuottajaorganisaatioiden liittoja. Kyseisten liittojen asianmukaisen valvonnan varmistamiseksi komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa tällaisten liittojen hyväksymistä koskevat säännöt.

4. Edellä 2 kohdan c alakohdan soveltamiseksi komissio julkaisee tarkoituksenmukaisin menetelmin ja viimeisimpiä saatavilla olevia tietoja käyttäen unionissa ja jäsenvaltioissa tuotetun raakamaidon tuotannon määrät.
5. Poiketen siitä, mitä 2 kohdan c alakohdan ii ja iii alakohdassa säädetään, toisessa alakohdassa tarkoitettu kilpailuviranomainen voi myös silloin, kun 33 prosentin raja ei ylity, yksittäisessä tapauksessa päättää olla sallimatta tuottajaorganisaation neuvotteluja, jos se katsoo sen olevan välttämätöntä kilpailun säilyttämiseksi tai kyseisen viranomaisen alueen pienille ja keskisuurille raakamaidon jalostusyriyksille aiheutuvan vakavan haitan välttämiseksi.

Komissio tekee ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun päätöksen täytäntöönpanosäädöksellä ilman 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua silloin, kun neuvottelut kattavat useamman kuin yhden jäsenvaltion tuotannon. Muissa tapauksessa päätöksen tekee sen jäsenvaltion, jonka tuotannon neuvottelut kattavat, kansallinen kilpailuviranomainen.

Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettuja päätöksiä ei sovelleta ennen kuin ne on annettu tiedoksi asianomaisille yrityksille.

6. Tämän artiklan soveltamiseksi:
  - a) 'kansallisella kilpailuviranomaisella' tarkoitetaan perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta annetun asetuksen (EY) N:o 1/2003⁶ 5 artiklassa tarkoitettua viranomaista;
  - b) 'pk-yrityksellä' tarkoitetaan mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetussa komissiossa suosituksessa 2003/361/EY⁷ tarkoitettuja mikro- ja pienyrityksiä sekä keskisuuria yrityksiä."

(5) Korvataan 175 artiklassa ilmaisu ”jollei tämän asetuksen 176–177 artiklasta muuta johdu” ilmauksella ”jollei tämän asetuksen 176–177 a artiklasta muuta johdu”.

(6) Lisätään 177 a artikla seuraavasti:

”177 a artikla

Maito- ja maitotuotealan sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat

1. SEUT-sopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta niihin hyväksytyjen toimialakohtaisten organisaatioiden sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, joiden tavoitteena on tämän asetuksen 123 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen toimien toteuttaminen.

---

⁶ EYVL L 1, 4.1.2003, s. 1.

⁷ EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan vain, jos
  - a) sopimuksista, päätöksistä ja yhdenmukaistetuista menettelytavoista on ilmoitettu komissiolle;
  - b) komissio ei ole kolmen kuukauden kuluessa kaikkien vaadittavien yksityiskohtaisten tietojen saamisesta todennut täytäntöönpanosäädöksillä ilman 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua näiden sopimusten, päätösten tai yhdenmukaistettujen menettelytapojen olevan unionin kilpailusääntöjen vastaisia.
3. Sopimuksia, päätöksiä ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja ei voida panna täytäntöön ennen 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun määräajan päättymistä.
4. Seuraavien sopimusten, päätösten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen katsotaan olevan ristiriidassa unionin sääntöjen kanssa:
  - a) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka voivat aiheuttaa markkinoiden lokeroitumista unionissa;
  - b) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka voivat haitata yhteisen markkinajärjestelyn toimintaa;
  - c) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka voivat aiheuttaa kilpailun vääristymiä, jotka eivät ole välttämättömiä yhteisen maatalouspolitiikan niiden tavoitteiden saavuttamiseksi, joihin toimialakohtaisten organisaatioiden toimilla pyritään;
  - d) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, joihin sisältyy hintojen vahvistaminen;
  - e) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka voivat olla syrjiviä tai poistaa kilpailua merkittävältä osalta asianomaisia tuotteita.
5. Jos komissio toteaa 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun kolmen kuukauden määräajan jälkeen, että 1 kohdan soveltamista koskevat edellytykset eivät täyty, se tekee täytäntöönpanosäädöksillä ilman 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua päätöksen siitä, että kyseiseen sopimukseen, päätökseen tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan sovelletaan SEUT-sopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa.

Komission päätös voi tulla voimaan aikaisintaan sinä päivänä, jona se annetaan tiedoksi asianomaiselle toimialakohtaiselle järjestölle, paitsi jos tämä on antanut vääriä tietoja tai on väärinkäyttänyt 1 kohdassa säädettyä poikkeusta.

6. Kun kyseessä ovat monivuotiset sopimukset, ensimmäisenä vuotena annettu ilmoitus koskee myös seuraavia sopimuksen kattamia vuosia. Tällöin komissio voi kuitenkin milloin tahansa joko omasta aloitteestaan tai toisen jäsenvaltion pyynnöstä antaa lausunnon yhteensopimattomuudesta.”

(7) Korvataan 179 artikla seuraavasti:

”179 artikla

Sopimuksia ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja koskeva täytäntöönpanovalta

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä toteuttaa kaikki 176 a–178 artiklaan liittyvät tarvittavat toimenpiteet.”

- (8) Lisätään 184 artiklaan kohta seuraavasti:

”(10) viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014 ja 31 päivänä joulukuuta 2018 Euroopan parlamentille ja neuvostolle maito- ja maitotuotealan markkinatilanteen kehitystä ja erityisesti 122 artiklan ensimmäisen kohdan iii alakohdan a alakohdan, 123 artiklan 4 kohdan, 126 a artiklan, 177 a artiklan sekä 185 e ja 185 f artiklan soveltamista sekä tuottajille yhteistuotantosopimusten tekemiseksi myönnettäviä mahdollisia kannustimia koskevan kertomuksen, johon liitetään tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia.”

- (9) Lisätään 185 e ja 185 f artikla seuraavasti:

”185 e artikla

Pakolliset ilmoitukset maito- ja maitotuotealalla

1. Raakamaidon jalostajien on ilmoitettava kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle kunkin kuukauden aikana niille toimitetut raakamaidon määrät.
2. Varmistaakseen kyseisten ilmoitusten hyödyllisyyden ja oikea-aikaisuuden markkinoiden hallintatarkoitusten kannalta komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa tällaisten ilmoitusten kohdetta, sisältöä, muotoa ja toimittamisajankohtaa koskevat säännöt.

”185 f artikla

Sopimussuhteet maito- ja maitotuotealalla

1. Jos jäsenvaltio päättää, että kustakin raakamaidon toimituksesta tuottajalta raakamaidon jalostajalle on laadittava osapuolten välinen kirjallinen sopimus, sopimuksen on täytettävä 2 kohdassa vahvistetut edellytykset.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa asianomaisen jäsenvaltion on myös päätettävä, että jos raakamaidon toimitus tapahtuu yhden tai useamman kerääjän välityksellä, toimituksen kustakin vaiheesta on oltava tällainen osapuolten välinen sopimus. Tässä tarkoituksessa ’kerääjällä’ tarkoitetaan yritystä, joka kuljettaa raakamaidon tuottajalta tai toiselta kerääjältä raakamaidon jalostajalle tai toiselle kerääjälle, ja raakamaidon omistusoikeus siirtyy kussakin tapauksessa.

2. Sopimus on
  - a) tehtävä ennen toimitusta,
  - b) tehtävä kirjallisesti, ja
  - c) siihen on sisällyttävä erityisesti seuraavat tiedot:

- i) toimituksesta maksettava hinta,
    - jonka on oltava kiinteä ja sopimuksessa vahvistettu, ja/tai
    - joka vaihtelee ainoastaan sopimuksessa mainittujen tekijöiden perusteella; näitä tekijöitä ovat erityisesti markkinaindikaattoreiden perusteella arvioitu markkinatilanteen kehitys, toimitetut määrät ja toimitetun raakamaidon laatu tai koostumus;
  - ii) määrä, joka voidaan toimittaa tai on toimitettava, sekä toimitusten ajankohta;
  - iii) sopimuksen kesto, joka voi olla määräämätön, mutta sopimukseen on tällöin sisällytettävä irtisanomislauseke.
3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, sopimusta ei vaadita silloin, kun jalostaja, jolle tuottaja toimittaa raakamaidon, on osuuskunta, johon tämä tuottaja kuuluu, ja kyseisen osuuskunnan perussääntöihin sisältyy määräyksiä, jotka vaikutukseltaan vastaavat 2 kohdan a, b ja c kohdassa vahvistettuja säännöksiä.
  4. Kaikista tuottajan, kerääjän tai jalostajan tekemien raakamaidon toimitusta koskevien sopimusten näkökohdista, 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettua näkökohdat mukaan luettuina, voidaan vapaasti neuvotella osapuolten kesken.
  5. Tämän artiklan yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet.”
- (10) Lisätään VII osan I lukuun 196 a ja 196 b artikla seuraavasti:

”196 a artikla

Delegoidut säädökset

1. Siirretään komissiolle määräämättömäksi ajaksi valta antaa tässä asetuksessa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä.

Heti kun komissio on hyväksynyt delegoidun säädöksen, se antaa sen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 1 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirron.

Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, pyrkii ilmoittamaan asiasta toiselle toimielimelle ja komissiolle kohtuullisessa ajassa ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee, ja mainitsee peruuttamisen syyt.

Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempänä, siinä

mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta aiemmin annettujen delegoitujen säädösten voimassaoloon. Se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa delegoitua säädöstä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaika pidennetään kuukaudella.

Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole määräajan päättyessä vastustanut delegoitua säädöstä, se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja se tulee voimaan siinä mainittuna päivänä.

Delegoitu säädös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja se voi tulla voimaan ennen kyseisen määräajan päättymistä, jos Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat molemmat ilmoittaneet komissiolle aikomuksestaan olla vastustamatta säädöstä.

Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa delegoitua säädöstä, se ei tule voimaan. Säädöstä vastustava toimielin esittää syyt, miksi se vastustaa delegoitua säädöstä.

196 b artikla *Täytäntöönpanosäädökset*

Komission hyväksyessä täytäntöönpanosäädöksiä tämän asetuksen mukaisesti sitä avustaa tämän asetuksen 195 artiklassa tarkoitettu komitea, ja asetuksen (EU) N:o [xxxx/yyyy] [5] artiklassa säädettyä menettelyä noudatetaan.”

- (11) Lisätään 204 artiklaan kohta seuraavasti:

- "6. Edellä 122 artiklan ensimmäisen kohdan iii alakohdan a alakohtaa, 123 artiklan 4 kohtaa, 126 a artiklaa, 177 a artiklaa, 185 e ja 185 f artiklaa sovelletaan maito- ja maitotuotealalla 30 päivään kesäkuuta 2020.”

2 artikla **Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa. Sitä sovelletaan [...] päivästä [...]kuuta [...].

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puheenjohtaja

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

RAHOITUSSELVITYS

Indic/10/744996(SM/t
m)
6.142.2010.1
PÄIVÄYS:
07/10/2010

1.	BUDJETTIKOHTA: 05 02 12 943.1	MÄÄRÄRAHAT: Milj. euroa (talousarvio 2010)		
2.	TOIMENPITEEN NIMI: Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 1234/2007 (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) muuttamisesta maito- ja maitotuotealan sopimussuhteiden osalta			
3.	OIKEUSPERUSTA: Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 42 ja 43 artikla.			
4.	TAVOITTEET: Toimia ripeästi korkean tason asiantuntijaryhmän suositusten mukaisesti. Suosituksia tarkasteltiin neuvostossa, ja ne hyväksyttiin puheenjohtajan päätelmissä 27. syyskuuta 2010. Tämä ehdotus koskee ensisijaisesti sopimussuhteita, sopimuspuolten neuvotteluasemaa, toimialakohtaisia organisaatioita sekä avoimuutta.			
5.	VAIKUTUKSET TALOUSARVIOON	12 KUUKAUDEN JAKSO (milj. euroa)	KULUVA VARAINHOITO VUOSI 2010 (milj. euroa)	SEURAAVA VARAINHOITOV UOSI 2011 (milj. euroa)
5.0	MENOT - EU:N TALOUSARVIOSTA (TUET/INTERVENTIOT) - KANSALLISISTA TALOUSARVIOISTA - MUISTA LÄHTEISTÄ	-	-	-
5.1	TULOT - EU:N OMAT VARAT (MAKSUT/TULLIT) - KANSALLISELLA TASOLLA	-	-	-
		2012	2013	2014
5.0.1	MENOARVIO	-	-	-
5.1.1	TULOARVIO	-	-	-
5.2	LASKUTAPA:			
6.0	MAHDOLLISUUS RAHOITUKSEEN TOTEUTETTAVANA OLEVAN TALOUSARVION KYSEISEEN LUKUUN OTETUISTA MÄÄRÄRAHOISTA	KYLÄ EI		
6.1	MAHDOLLISUUS RAHOITUKSEEN TOTEUTETTAVANA OLEVAN TALOUSARVION LUKUJEN VÄLISILLÄ SIIRROILLA	KYLÄ EI		
6.2	LISÄTALOUSARVION TARVE	KYLÄ EI		
6.3	MYÖHEMPIIN TALOUSARVIOIHIN OTETTAVAT MÄÄRÄRAHAT	KYLÄ EI		
HUOMAUTUKSIA: Ehdotetuilla toimenpiteillä voidaan vakauttaa markkinoita ja tuottajien tuloja keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä, eikä niillä ole välittömiä vaikutuksia EU:n talousarvioon. Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 muutokset, jotka koskevat tuottajaorganisaatioiden tukemista EU-15:ssä, on jo sisällytetty asiakirjaan KOM(2010) 537.				